

Hvordan kan jeg vide, at Gud elsker mig?

Der er i disse år en variant af det klassiske spørgsmål om frelsesvished, som jævnligt dukker op i sjælesorgen. Det kan udtrykkes således: Hvordan kan jeg vide, at Gud elsker mig? Det minder om spørgsmålet: Hvordan kan jeg vide, at jeg er Guds barn? Men det er alligevel anderledes.

Forskellig årsag til uvisheden

Uvisheden om, hvorvidt man er Guds barn udspringer ofte af en erfaring af sin egen synd, tvivl og manglende følelser, mens uvisheden om Guds kærlighed ofte udspringer af, at man har oplevet hårde og ulykkelige ting i sit liv. Det gør det vanskeligt at tro på, at Gud grundlæggende elsker os og vil os det godt.

Begge former for uvished er plagsomme og kan gøre et kristent menneske desperat eller få det til at resignere i ligegyldighed. Derfor skal vi tage det alvorligt og forsøge at give hjælp i forkyndelse, sjælesorg og i den almindelige samtale mellem kristne.

Guds kærlighed og det lykkelige liv

Når uvisheden om Guds kærlighed dukker op, hvis livet gør ondt, så tror jeg, at det kan skyldes, det helt naturlige forhold, at vi takker Gud for alle gode og lykkelige forhold i vores liv. Vi kalder det ofte for Guds velsignelse. Vi tager det gode i livet som Guds gaver og kærtegn til os, - og sådan er det også.

Men hvis alle gode gaver i livet er udtryk for Guds kærlighed, så er det jo nærliggende at tænke, at fraværet af menneskelig lykke også er et udtryk for fravær af Guds kærlighed. Bag om ryggen på os kan den sunde taknemmelighed over Guds gaver i sin negation blive til, at Gud ikke elsker os, når ulykken ramler ned over os. Det er en fejlslutning, men den dukker jævnligt op.

Hvis Gud er både kærlig og almægtig

Hvis Gud er både kærlig og almægtig, så skulle han vel i sin almægt kunne sætte sin kærlighed igennem, så jeg lille menneske og min familie ikke rammes af ulykker og vanskelige forhold i livet? Det gamle teoretiske spørgsmål om det ondes problem kan pludselig blive meget nærværende og personligt: Når Gud kunne have helbredt det kræftsyge familiemedlem men ikke gjorde det, hvordan kan jeg så være sikker på, at han virkelig elsker mig?

Livets tvetydige vidnesbyrd

Selvom vi har både ret og pligt til at takke Gud for alt godt i vores liv, så er Guds gaver ikke et entydigt vidnesbyrd om hans kærlighed. Hvis det var på de gode gaver i livet, vi skulle måle Guds kærlighed til os, så ville det være en højst ustabil ting, som indimellem ville styrtdykke, når en bilulykke pludselig invaliderer en kristen kvinde, eller en aggressiv cancer i løbet af få uger gør en børnefamilie faderløs.

Men hvis Guds gaver og velsignelser i vores liv ikke er entydige vidnesbyrd om hans kærlighed, hvordan kan vi så få vished om, at han elsker os?

Stedet hvor Gud viser sin kærlighed

Der findes et sted, hvor vi med sikkerhed har et vidnesbyrd om, at vi er elsket af Gud. Det er Jesu kors. Paulus udtrykker det således: *Gud viser sin kærlighed til os, ved at Kristus døde for os, mens vi endnu var syndere* (Rom 5,8).

Uanset hvad der kan ramle ned over hovedet på os af ulykker, som gør, at vi kan komme til at tvivle på om Gud virkelig elsker os, så står Jesu død for os som et pant og et sikkert tegn på, at ethvert menneske er elsket af Gud.

Alle andre forhold i vores liv kan pege i en anden retning, det ændrer dog ikke ved den kendsgerning som for evigt blev afdækket, da Guds søn døde for vores skyld, at vi trods al modgang, lidelse og manglende livskvalitet er elsket af Gud.

Henrik Nymann Eriksen